

GÂSCA CU GÂT ROȘU

În numărul de Iunie a revistei „Carpații” dl Locot-col. Rosetti-Bălănescu invită pe vânători, că întrucât au vânat sau vor vâna gâscă cu gât roșu *Branta ruficollis*, să-l înștiințeze.

Cu cea mai mare plăcere îi stau la dispoziție dlui Colonel, aducându-i la cunoștință că la 21 Sept. 1928 am vânat dintr'un cârd de *Anser albifrons* o gâscă de mare (*Branta ruficollis* Pall.) pe care am împăiat-o pentru colecția mea.

Acesta ar fi al 8-lea exemplar *) vânat în România, al 9-lea este exemplarul raportat de dl Ing. S. Pașkovski din 1932 și al 10-lea în proprietatea dlui Dr. August Rettig, Tulcea din anul 1933.

La întrebarea, că această nouă specie în care categorie s'ar putea clasa dintre cele aflătoare în România, deocamdată este greu de răspuns.

Palmen institue trei categorii din punct de vedere geografico-zoologic. Primei categorii aparțin acelea cari numai rar se întâlnesc, ca oaspeți rătăciți; cele din categoria a doua își fac apariția neașteptat și în număr mare în regiuni unde mai înainte erau necunoscute, dispărând din nou pe timp incert. Categoria a treia este specia care se familiarizează încet și stabil la noi.

Clasării în prima categorie se opune, în afară de alte considerente și cele 10 date pozitive de până acuma și numărul afirmative mare al exemplarelor văzute. Categoria a treia nu se poate referi la *Branta ruficollis* în ce privește România. Așa că rămâne ca singură posibilitate încadrarea ei în categoria doua, deși cu mare nedumerire.

Datele de până acum dovedesc, că *Branta ruficollis* a fost văzută în cele mai multe cazuri împreună cu alte găște: la nord cu *Branta bernicla*, iar la sud-est și sud cu *Anser albifrons*.

Gâștele în parte nu au o cale hotărâtă pentru migrație, ci își aleg în Europa de mijloc drept adăpost de iarnă acele locuri, unde semănăturile nu sunt acoperite cu zăpadă, și astfel fiindu-le asigurat traiul, nu prezintă mare importanță pentru ele migrațiunea la sud. Poate și prin aceasta se explică faptul că *Branta ruficollis* este văzută atât de sporadic.

După Levander-Suomalainen: Nomenclator avium Fennoscandiae Orientalis: Pori 1922, — primul exemplar european a fost vânat în Finlanda, lângă Lund în Octomvrie 1793. De atunci s'au mai

vânat în Finlanda 2 exemplare în 1830, 2 în 1838 și a fost văzută și în 1928.

În Seelanda de Nord s'au vânat 6 exemplare. În Olanda s'au vânat zece dela 1852 până la 1890, în sezonul de iarnă. În Anglia — după Dresser H. E. — sunt cunoscute 16 date pozitive dela 1776 până la 1871. În Belgia se știe numai despre un singur exemplar vânat în Martie 1906.

Din Franța și Italia știm despre câte 5 exemplare. În Ungaria primul exemplar a fost vânat la 16 Martie 1916 și de atunci așa zicând anual se văd mai multe sau mai puține. În cele mai multe cazuri se văd împreună cu *Anser albifrons*.

Această conviețuire dintre ele datează probabil dela naștere, și în urma traiului în comun, își împart și adăposturile de iarnă. Popham H. L. în Notes on birds observed on the Jenisei River, Siberia în 1895 spune că între grupe mai mari de *Anser albifrons* a găsit și cuiburi de *Branta ruficollis*. După afirmația localnicilor i-se găsește pretutindeni cuiburile amestecate între gărlite (*Anser albifrons*), dar numai în număr mic.

Unul dintre adăposturile de iarnă a gărlitelor (*A. albifrons*) este litoralul mării Caspice, și tot acolo iernează și *Branta ruficollis*. O parte a gărlitelor (*A. albifrons*) călătorește spre Egipt. Aceasta s'a stabilit în baza mai multor observații exacte.

Interesant, că o pictură murală din piramida dela Meidium, construită prin anul 2900 a. Chr., reprezintă șase găște, din cari 4 sunt *A. albifrons* și 2 *Br. ruficollis*. Și aceasta dovedește, că încă pe acele timpuri se găseau ambele specii în Egipt. În timpurile mai noi între 1862—1882 avem date exacte despre 2 exemplare în Egipt. În Bulgaria se știe despre 3 exemplare.

Este deci foarte plauzibil, că linia de migrațiune a Brantei *ruficollis* trece și prin România.

Aceasta reiese din legătura strânsă ce există dela naștere până la migrațiune între *Br. ruficollis* și *A. albifrons*, cari trec în număr foarte mare spre Egipt prin România și îndeosebi prin Delta Dunării; tot ipoteza de mai sus o confirmă și datele exacte despre cele 10 exemplare găsite până acum, și însemnările ce le avem despre exemplarele vâdate în țările sudice și mărginașe cu țara noastră.

În orice caz este importantă observația lor și pe mai departe, ca astfel să se poată stabili în care categorie este a se clasa *Br. ruficollis* în privința sederii sale în România.

Mănăstirea, Septemvrie 1934. C. Kornis Carol

*) Expunerea Sylviei Spiess amintește 7 exemplare.